

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSEG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, I-só emelet.

hova minden a lap szemléi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Felölös szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban.

hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjai fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.

Néptanítóknak egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:

vasárnap és esütörtökön.

Az engedékeny.

Odajutott egy alkotmányos ország, egy ezredév diesteljes múltjával bíró hon, hogy alkotmányjogi tekintetekben mögötte áll Ausztriának, amely csak a legrovidebb idő óta, alig néhány évtizedje az abszolutizmus alól felszabadult.

A katonai törvényjavaslatnak 25-ik §-a, illetve az annak megfelelő katonai javaslati intézkedés az ausztriai örökös tartományokban sokkal méltányosabb, alkotmányosabb jellegű, mint amilyen a magyar szövegű javaslaté.

Ennek a 25. §-nak a méltó párja a 14. §.

Erre az utóbbira nézve a concessió már bizonyos. A miniszterelnök nyakasságát és elviselhetetlenné vált ragaszkodását a saját orákulumához végre megtörte a közvélemény.

Hiszen annyira ment ő, hogy a leszavazásnál már az ő többségét mindenre, de mindenre obligálta.

Sulyba vetette kabinetjét, tekintélyét, erejét, hatalmát, hogy kudarcot ne valljon, mert alapos kilátása volt erre.

A többség most is megállta helyét, Tisza nyugodt lehetett.

S a közvélemény felzúdult tért kívánt a maga részére, és hogy győzedelmeskedett, arra elég bizonyíték a concessió.

Hiszen nem azt mérlegeljük, hogy Tisza mennyit concedál, hanem azt, hogy enged abból, amit már körülbelül diadalmosan kivívott.

S ekkor, midőn utcazi botránnyok közepette tüzte fel a miniszterelnök a többség babérlevelét: közbelépett a közvélemény s letépte azt róla, óva figyelmeztette, hogy egy ezredéves múlttal bíró nemzet történetét máról holnapra megosinálni nem lehet, s hogy az, amit

nem a történeti folyam rendes menetén változtatnak: állandó nem lehet, hogy nem lehet egy sarkalatos alap-törvényt olyanná degradálni, milyenné azt a 14-ik §. degradálja, hogy nem lehet egy nemzetnek nemzeti egységébe, nemzeti egyöntetőségébe, nemzeti nyelvövébe fektetett büszkeségét egy töllyonással a sárba tiporni.

Midőn egy efemer kormány külső győzelmének meggátolóját a közvéleményben találjuk, disztvingválunk kell ezt a közvéleményt, mint olyant, melynek kettős természeté van.

A közvélemény egyrészt, mint a józan nép, illetve annak nagy részének nézetnyilvánulása jelenkezik, másrészt pedig, mint azon hatalmas reakció, melyet gyakorol azokban, kik nemzetek élén állanak, kiknek kezébe a sors milliók sorsát tette le.

Magyarország koronás fői mindig tisztelték a közvéleményt és ez képezte hatalmukat az ország területén: azon viszonzatos bizalom, mellyel ország és király egymásiránt viseltettek.

Ennek a reakciónak tekintjük mi is azt, hogy a a miniszterelnök merevségéből enged, mert a tőle látottak és hallottak után ez ki nem tellett volna, ez tehát nem az ő engedékenysége, hanem az ő kényszerhelyezete.

A 25-ik §. úgy a mint szövegeve van esztelen, ezílszerűtlen, hazafiatlan és lealázó — olyannyira, hogy csakugyan kommentárok, jegyzőkönyvek és rendeletekre lesz szükség, hogy még az osztrák szomszéd előtti blamázs miatt is csak nehezen lehessen türtelhetővé tenni.

„Rendeletek”-kel akarnak vigasztalni bennünket és nem törvénnyel.

A törvényt végrehajtó miniszter kezébe helyezik Magyarország alkotmányának egyes részeit.

Vagyis ez annyit jelent, hogy megmérgezzünk ben-

neteket, hanem majd kaptok ellenmérget és nem fogtok belehalni.

Nincs Európában olyan ország, amelyben egy miniszterelnök ilyen előzmények után a közvéleménynek ilyen felzúdítása után helyét megtartani tisztességesnek tartotta volna: a Sándor utcában lejárásodott hajszát Tisza nyakassága idézte elő — nem az a politikai bátorság, mely államférfiakat nagygyá teszi, hanem a saját „én”-emnek a túlglorificálása, amely azonban ily ocsmány kudarcot valtott.

És ő tovább dominál. Tisza Kálmán, aki alárendel bennünket Ausztriának, aki nemzeti nyelvünket, mint hitvány foszlányt, az útszélén felejtette, uralkodik többségével s uralmát a szavazatokban biztosítva véli.

Ez futólagos és nem tarthat soká, és az előjelök sem hiányzanak ahhoz, hogy a fölül és alulról érvényre jutottak közvélemény peracot mond olyan kormányra, mely idegen érdeknek rendeli alá a rábizott jövőt.

POLITIKAI HIREK.

* A „Zásztava” a véderő mozgalomról. Az újdívidéki „Zásztava”, mint ő mondja, a „Magyarországi rendellenesség”-ről írt cikkben örömmel hívatkozok egyes horvát lapokra, a melyek a demonstrációk egy részében a magyarbiztonsági ellenségeit ismerték föl. A „Zásztava” ezután a magyar „szélsőbalnak” azt mondja, hogy ez a párt nagyon esalatozik, ha azt hiszi, hogy a nemzetiségek óhajják a külön magyar hadsereget. A cikk végen az említett lapokból idéz, a melyek a véderő mozgalom tulhajtásában a dualizmus bukásának esirafát látják és az osztrák-magyar monarchia széthomlását jövendőlik. E cikkekhez kommentár nem kell, elég ha tudják, hogy a „Zásztava” írta.

* Az országgyűlési mérsékelt ellenzéki párt Királyi Pál elnöklöte alatt február 7-én tartott értekezletén folytatta a védelmi törvényjavaslat részletes tárgyalását. Bolgár Ferenc a 18. §-nál előadta annak szükségességét, hogy a póttartalék kontingentálása százelek szerint fejeztessék ki. E nézethez hozzájárultak: Beöthy Akos, Horászky, Apponyi és Szentiványi Kálmán; de tekintettel a javaslat további tárgyalásának függőben levő kérdésére; a párt ezuttal határozatot nem hozott.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Alomkép.

Írta: ✱ K.

Meséli egy kormánypárti képviselő.

Lidércenyomás és rémáráma, mind a kettő nyomasztólag nehezedett kebelemre, midőn elolvastam a rémhírt, hogy Tisza Kálmán lemondani készül ministerségéről, hogy ott akarja hagyni a pártot, a szabadelvűséget, a bársonyszékét a „meggyőződést” meg az egyik rózsaszínű pápaszemét, mellyel eddig a politika világot gusztálta.

S miután 5 forintnyi napidíjamat legalább valamit cselekedni a haziért jónak láttam, lefeküdtem aludni, hogy ha már mást nem teszek, álmódhassam a haza sorsáról.

És megálmodtam Tisza generális lemondását oly élethíven, hogy midőn másnap reggel felébredtem, azonnal szaladtam Apponyi Albert lakására, hogy bejelentsem neki, miszerint nem kívánok többé szabadelvű lenni, szóval, hogy az éjjel voltam bátor köpönyeg-fordítani, és hogy a programom, mellyből vagy 300 példány még megmaradt, kárba ne vesszen, kiigazítottam, még pedig nagyon könnyű szerrel, — kitérőttem belőle az 5 évi mandátumot, a 14 és 25 §-t, ugyanevak kiszedtem belőle, az „igen”-ek helyébe „nem”-et tettem és végre bemutattam a nyugtát, hogy a szabadelvű klub legutolsó rátáját is kifizettem, és végre beküldöttem Apponyinak egyik fotográfiamat, ahol mint 48-as honvéd vagyok lepingálva és aztán még egy diszkolevelet, hogy a gajdácsi veterán-egylet dísztagnak megválasztott.

Ennyi azt hiszem elég, hogy valaki igazolja, miszerint többé nem liberális.

Rettenetes álom volt, az igaz. Mindenek előtt megjelent előttem a képviselőház portásának a csontváza, amint kezében tart egy fekete keretű gyaláplapot, melyre e szavak voltak írva: „Lemondott Tisza Kálmán.” — Nem akartam nékie hinní és felszólítottam, hogy igazolja emez állítását. A csontváz nem sokáig késett az igazolással és azzal dokumentálta Tisza Kálmán lemondását, — hogy kihuzta köpönyögé alól Mörice Palyát, ki úgy le volt soványodva, hogy bordáit is meg lehetett olvasni.

Most csakugyan elhítem, hogy lemondott Tisza, mert Mörice Palya mástól nem igen tudna lesaványodni, mint Tisza bukása miatt.

Azután meg egy varázsütésre előteremtette a „Nemzet” kiadóját, aki kétségbeesetten tartott a hona alatt egy métermázsza „T” betűt.

Hát ez mit jelent? — kérdém. A „Nemzet” kiadója elpanaszolta, hogy nem tudja mit tegyen a sok „T” betűvel most, hogy Tiszát nem dicsérheti többé, — mert hiszen holta után minden emberről az igazat kell írni.

Mind megannyi jel, hogy Tisza csakugyan letűnt.

Mégis csak érdekelt megdűdni, hogyan múltott ki a nagy férfiú siettem, (persze álmomban) a legközelebbi kávéházba, a hol a „Nemzet” estilapja került kezembe. A „Nemzet” gyászkeretben jelent meg, és a következő vezércikkben olvashattam el a nagy generális nekrológját:

†

Budapest 1889. február 12-én. Tisza Kálmán a nagy generális kegyes volt tegnap a liberális klub helyiségében politikai elhallozását bejelenteni.

Budapest 1889. február 12-én. A szabadelvű klub a legerélyesebben tiltakozott a miniszterelnök halála ellen és elhatározta, hogy Tisza Kálmánnak még 9 hónapig élnie kell.

Budapest 1889. február 12-én. Alapos kilátások vannak, hogy Tisza Kálmán elhallozását a legközelebbi választásokig elhalasztani fogja.

Budapest 1889. február 12-én. Tisza Kálmán gyenkelkedés miatt nem képes elhallozni.

Budapest 1889. február 12-én. Gábor arkangyal elégtételt végett segédieért elküldött Pulszky Gusztáwhoz, mivel ez sehogyan sem akarta Tiszát a másik világba elhoesátani.

Budapest 1889. február 12-én. Tisza Kálmánnak írtására jutván, hogy a pesti tüntetők közül sokan már a túlvilágba jutottak: lemondott örökre a meghalás eszméjéről.

* * *

Gyászol a haza, gyászol az ország, gyászol a Nemzet. Boldog ő, mert ő elbukott — de mi még élünk és még megsemm halunk. Vajjon van-e az élet és halál között politikai átmenet?

Van-e az eszmének is haláluk?

— Nincs.

Igy tehát ő sem halt meg: csak akart meghalni, de kitarótt erők ezt nem engedte meg a jeles férfinak, mert ez ártott volna az ő egészségének, nem engedte meghalni a nemzet, a közvélemény és a szabadelvű klub.

De hála a gondviselésnek Tisza még él és csak egy borzasztó katasztrófa előtt állottunk csupán.

A miniszterelnök a véderőjavaslat feletti tüntetések alkalmazásból már gyengélkedni kezdett. Az orvosi diagnózis végelgyengülést konstátált, de az operatio más eredményt mutatott fel. Egy gyomorrákot vettek benne lapangani és midőn a belső amputálás eszközöltetett, sértetlenül kikerült a miniszterelnökből a 14-ik §. A 25-ik §. sajnos még benne van és kevés kilátás, hogy ettől is megszabadulhat. Itt homeopathiahoz kell folyamodni és az osztrák véderőjavaslat pilulái nagyon jó hatást idéznének elő a nagy betegben. Videant consules!

Még mindig nem voltam tisztában, él-e Tisza Kálmán vagy letűnt-e?

Abból kiindulva, hogy a „Nemzet” még megjelent, azt kellett binnem, hogy a hír igaz, s abból, hogy a 25. §. a miniszterelnök gyomrában fekszik, nem lehetett elhinnem, hogy Tisza még él. Felgrottam tehát és futottam megdűdni, hogy mi történt Tiszával.

Elisiettem a szabadelvű klubba és ott gyönyörű látvány tárult szemem elé. Százakra menő mameluk képviselő ült néma esendben és gyakorolta magát a „nem” szócskának a kijéteésében.

Nem tudtam megint, hogy ez mit jelent, míg végre egy ott elfoglalta volt újdondásztól megdűdtem, hogy a mameluk képviselőök ma a fölött fognak szavazni, hogy Tisza meghaljon-e és miután már évek óta csak igent tudnak mondani, lecék kell nekik venni, hogy a szavazásnál „nem”-et tudjanak mondani.

Nagy nehézségekkel járt ennek a „nem” szócskának a megtanulása, szinte vaegott belé a foguk.

De még ezeknek sem akartam hinní és siettem oda, ahonnan minden hírt a legalaposabban lehet megdűdni a tőzsdéhez.

A tőzsdén nagy botkúllak láttam kiher, hogy a köpönyög postó ára rettenetesen felszállott.

Országgyűlési napló.

A képviselőház tebr. 8-án csak rövid ülést tartott, melyen csak elnöki bejelentések történtek, melyek közül, az mely Abrányi Emil meghívó levélét említi, a függetlenségi párt előjlesztését fogadta. Az elnök további előterjesztési során bemutatta Bars vármegye körövényét a törvényjavaslattal, mely az ellenzék zajos előjlesztését fogadta. Az elnöki bejelentéseken kívül azonban történt egy elnöki kijelentés is. Az t. i. hogy a képviselőház csak a jövő kedden fogja elhatározni, hogy mi lesz a későbbi ülések napirendje. Ez a kijelentés mindenképpen nagyon meglepő volt. Mert mindenki az hitte, hogy a jövő kedden már tovább fog folyni a védőerő javaslat részletes tárgyalása. Ez nem történt. Tehát a védőerő javaslat ügyében okvetlenül készül valami.

Külföldi szemle.

Floquet kabinetnek győzelme. F. hó 9-én a francia képviselőház viharos ülést tartott, mely Floquet győzelmével végződött. A házak arra nézve keltek határozatra, mi akar előbb tárgyalni: a régi előterjesztést revizionális törvényjavaslattal, vagy a csak múlt heten benyújtott választási reformot. Floquet az oportunizmus nézetét fogadta el és elsőbbséget követelt a választási javaslattal, s mivel felvetette a kabinet kérdést a radikálisok is kénytelenek voltak rá szavazni.

A berlini parlamenti körökben Bismarck és Valdersee közti kiöt vizárlól különféle hírek keringenek. De ezeknek nem lehet feltételezhetően adni, annyi tény, hogy a magasabb régiókban valami történt, de ép oly bizonyos az, hogy Bismarck állása szilárd, s hogy a császár az ő pártján van.

A brüsszeli orosz felhatalos Nord Ferencz József királyi manifestumában garanciát lát Magyarországára néve a dualizmus és a jelen politikai irány fenntartását illetőleg és hogy a barátságos viszonyt összes szomszédaival monarchiánk megtartja.

Megyei s helyi hírek.

* **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Dr. Raffay János szabadkai törvényszéki jegyzőrnokot a zombori törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

* **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Jannitzky János ó-becsei járásbírósi és Tripolszky János dr. szabadkai törvényszéki aljegyzőket kölesönösen áthelyezte.

† **Halálozás.** Szász György helybeli segéd telekőnyvezető f. hó 11-én elhunyt. A boldogul három gyermekét hagyott hátra.

* **Kinevezés.** A földmívelés-, ipar- és kereskedelmiügyek m. kir. minisztere Kiss Abel kis-hegyesi lakot a topolyai járásra néve állandó gazdasági tudósítónak nevezte ki.

* **Esküvő.** Oberländer Pálóp uj-verbázi nagybirtokos f. hó 7-én vette oltárhoz Cserényi Schumacher Hermin kisasszonyt.

* **A zombori ifjúsági bál** rendezőbizottsága f. e. február hó 16-ára tervezett ifjúsági bált a közbizonyt megrontó gyász miatt f. e. március hó 2-ára halasztotta el.

* **Egyházi kinevezés.** Mészner István bezdáni plébános aiespersessé lett kinevezve a zombori kerületben.

* **Eljegyzés.** Kozma Géza tisztakalmánfalvi ev. ref. lelkész jegyet váltott a cserényi ev. ref. lelkész kedves leányával Autóma kisasszonnyal.

* **Széchenyi Jenő** osztálytanácsos, nagyváradi kanonok, beiktatása alkalmából nagyobb összeget osztott ki a nagyváradi szegények között.

* **Meghívó.** A zombori „Népkör” f. hó 17-én vasárnap délelőtt 10 órakor egyetemes helyiségében rendes közgyűlést tart. Targyszorotat: 1. Elnöki jelentés az egylet állapotáról. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése az előző évi számadások felülvizsgálásának eredményéről. 3. Az évi költségvetés megállapítása. 4. A folyó évi számadásoknak az év végén leendő felülvizsgálásra számvizsgáló-bizottság és a jegyzőkönyv hitelesítése kiküldendő bizottság választása. 5. Az előző évi választmány, és tisztviselők lemondása és felmentése. 6. Uj tisztviselők és választmányi tagok választása.

* **Rudolf kápolna** építésére Zentán mozgalom indult meg. A terv Nekl János posta- és távirada főnöktől származik, ki egy felhívásban felszólítja a zentaiakat, hogy a mozgalom előre álljanak. Egyuttal felkéri a fővárosi és vidéki hírlapokat, hogy karolják föl és támogassák indítványát.

* **Elvi jelentőségű iparügyi határozat.** A földmívelés-, ipar- és keresk. miniszterium legutóbb hozott évi jelentőségű iparügyi határozatában azt a fontos kijelentést tette, hogy „az iparigazolvány kiadása a lakhatási engedély megszerzésétől függővé nem tehető.”

* **Eljegyzés.** Berger Ignác zentai kereskedő jegyet váltott Neumann Hermína kisasszonnyal Szentesen.

* **A kutai dalárda** a f. hó 2-án hirdette ki az országos miatt elhalasztott dalestélyt, folyó hó 16-án tartja meg a kaszinó helyiségeiben. Uj meghívók ezen dalestélyre nem adatnak ki.

* **Mulatságok Baján.** Mint a „B. K.” írja. A bajai polgári olvasó-egylet, mely f. hó 2-ikára kitűzött bálját az országos gyász miatt elhalasztotta, ezen vizgalmat f. hó 13-án fogja a „Bány” szálloda termében megtartani. — Ugyanitt lesz e hó 16-án a bajai ipartestület táncmulatsága is, melynek tiszta jövedelme elszegényedett iparosok felszolgálására fog fordítani. — A bajai kath. legényegylet f. hó 23-án a „Bány” szálloda helyiségében zárkózó táncmulatsógot rendez. — A bajai első nőegylet — hír szerint — farsang utolsó napjainak egyikén jelmezbált szándékozik rendezni. — A bajai ifjúsági egylet farsangi táncvizgalmat f. hó 20-án lesz a „Nemzeti Szálloda” termében.

* **A szabadkai nemzeti kaszinó** f. hó 1-re kitűzött, de a trónörökös váratlan elhunytja miatt elnapolt estélyt f. hó 15-én, azaz pénteken tartja meg.

* **Bíró választás.** Ó-Becsen f. hó 8-án tartott közgyűlésen a képviselők egyhangulag Terék Károlyt választották meg.

* **Felfüggesztett közszolg. bíró.** Petrovicselló bíróját Prodanon Rádát a szolgabíró állásútt felfüggesztette.

† **Halálozások.** Milodánovits Gergely birtokos 58 éves korában meghalt. Temetése nagy részvét mellett 7-én d. u. 4 órakor ment véghez. — Ujvidéki e hó 8-án, 69 éves korában meghalt. — Kelenyi Gusztáv glósszini jegyző tegnap reggel elhunyt. A boldogult Glósszán községben, minden osztályban szeretett és tisztelt. Elhunytja nagy részvétet keltett.

* **Két döntvény.** A pénzügyi közigazgatási bíróság legutóbb teljes tanácslétségen az alábbi 2 döntvényt hozta: A kisajátításról szóló 1881. XLI. törvények 63. §-ának első bekezdésében megállapított helytelenességet kiterjed azokra a vetibizonyítványokra (nyugtatóványokra) is, a melyek az idézett (törvények) 24. §-a a) pontja értelmében, birtokbevezetés biztosítékul, kamatozás mellett, bírói letétbe helyezett értékek felvételére a letét fel által állítattak ki. Abban az esetben, ha a haszonbérleti szerződés, az abban meghatározott haszonbérleti idő lejártá előtt érvényben kívül helyezték, s ez a körülmény csak a jogügylet megszűnésétől számított 30 nap letele után igazolható, a fel az ilyen haszonbérleti szerződés után az összes bérletük alapján lerótt fokozatos illetékek arányos visszatérítését, az 1881. évi XXVI. törvények 12. §-ának határozamányához képest nem igényelheti.

* **Öngyilkossági kísérlet.** Matyasovszky Emilné f. hó 11-én öngyilkossági szándékából gyufaodlatot ivott. Csak a gyors orvosi segély mentette meg életét. Öngyilkossági kísérleteinek oka ismeretlen.

* **A póstatakarékpénztár** 1889. január havi forgalma: 50,417 betéttel 418,787 frt 27 kr. tételttel be, 10,087 felmondás alapján 254,114 frt 89 kr. fizetett vissza. Az 1889. évi január havi tiszta betéteség 164,674 frt 38 kr. Vasárnapotól január havában a póstatakarékpénztár számára 169,200 frt 50 magyar papírjárdék 23,500 frt különböző értékpapírok a betevők számára, összesen 192,700 frt névértékű értékpapír. Belépett e hónap 8177 új betevő, kilépett 3410 betevő. Az összes betevők által 1889. évi január 31-ig megtakarított összeg 3,568,238 frt 32 kr.

* **Leányrablás.** Lovagias bűnyevőcaink szerelmükben igen állhatatosak, s nem egy könnyen engedék magukat visszautasítanak, akár a leánytól, akár annak szüleitől. Ha nem kaphatják meg a leányt szépségével, elrabolják. A nőrablás többnyire a leány belevégésével történik, mondja Herodotus, a nőrablás, ez első történeti foljgatóje. De ez esetben véletlenül nem így volt: Ó-Becsen ugyanis a 15 éves gyönyörű szép Boszics Katica vizért ment a Tiszára. Ott megleste a mint sem sejtő leányt. Arranó Radóki most 5-ösör kísérlete meg, a nőrablás küzdelme munkáját. Arranó társai a szegény kislányt erőszaklalt kocsijukra vetették, saját erővel befőték és elvitték a közeli szállásra. A esendőség 5 napig hiába kutatta a szegény Katica nyomát. Végre f. hó 7-én megtalálták a szálláson egy szobába bezárva. A leányrablót letartóztatták és átadták a bíróságnak. A szegény leány pedig orvosi látlelettel kerest az igazságot.

* **A szabadkai izr. nőegylet** f. hó 16-ára hirdette táncvizgalmat az országos gyász miatt március hó elejére halasztotta el.

* **Egy régi bűn nyomára** jutott a szabadkai kapitányi hivatal. E hó 7-én a rendőrségnél egy asszony Szabó Csaszé Matyasónak jelentkezett és egy kétfős rabló gyilkossági történetet beszélt el oly részletesen, mely minden kétséget kizárt arra nézve, hogy a vallomás nem volt ösztöne. A nő saját férjét és Topikó Istvánt vádozza, hogy Urge Jánost és ennek nejét 1864. évi március 24-én meggyilkolták, mely alkalommal több tárgyat is ellopott. A rendőrség utána nézett a városi levéltárban s csakugyan megtalálta az ügyiratokat, a melyekkel kitűnt, hogy az asszony eloldása teljesen összevagy a tényállással. Ez az eset annak idején erősen vizsgálatot vont maga után. Ev. Rudis Máté nevű egyén, kivel a meggyilkolt asszonnyal állítólag viszonya volt le is lett tartóztatva, de miután ártatlanságát bebizonyította szabad lábra helyezték. A vádlottakat a rendőrség letartóztatta és kihallgatta ugyan, de tekintettel arra, hogy a dolog 23 év előtt történt s így a büntető törvény szerint elévült, szabad lábra helyezte.

* **A zentai izr. nőegylet** f. hó 9-én a nagyvendégli díszteremben egy fényesen sikerült bált tartott, melyen Zenta város és környékének intelligenciája igen nagy számban volt jelen. A bál igen szép anyagi sikerrel járt.

* **A nazarénus esküje.** Egy vidéki törvényszéki bíró egy ingatlan tulajdon iránti perben alpereslőt, a ki nazarénus, az esküt „ünnepélyes bizonyosság” alakjában vette ki. Ezt az eljárást a kir. tábla megsemmisítette. Mert csak azok nem tartoznak a bíróság előtt esküt tenni, a kik saját hitelveik szerint az eskütel-

től törvényesen fölmenték: a nazarénusok pedig, kik a kultusz-miniszterium 1875. évi rendelete szerint a törvényesen bevett vallástelkezetek közé nem tartoznak, az eskütelőtől törvényesen fölmentetteknek sem tekinthetők és így az „ünnepélyes bizonyosság”-telére nem is bocsáthatók.

* **Az ágost. evang. híveknek** tudomást adatik, hogy február 17-én délelőtt 10 órakor az e célra kibérelt helyiségben istentisztelet fog tartani, melyre a tisztelt hívek ezennel meghívattak. Galló Emil egyházi felügyelő. Korossy Emil, ágost. evang. lelkész.

* **A helybéli népkör** iparos-dalárda folyó évi február 17-én d. u. 2 órakor tartja rendes közgyűlést.

* **„Zombori Főújló”.** Az első szám az 1885. évi húshagyó kedden, a második az 1886. évben, szintén a bolondok napján jelent meg. Szerkesztette felső-bolondói Károval Bendegúz, kiadta 1885. és 1886. évi farsangi estélyei alkalmával a „Zombori kaszinó-egyleti dalárda.” Azóta a kiadó-egyletet már két farsangi estélyt rendezett, de a „Zombori Főújló” nem jelent meg többé. Feltűnt ez a kir. főügyésznek is. (akikhez a sajtótörvény szerint minden bolond és nem bolond nyomtatványt be kell küldeni a nyomtatásnak). — és meg is érkezett nem rég B. N. nyomdászhoz a hivatalos intés, hogy az 1885. évben megindult „Zombori Főújló”-nek az 1886. évi óta megjelent számait tessenék a „törvényes következmények terhé alatt” azonnal bekielteni. Lehetetlen dolgot nem lehetvén teljesíteni, a hivatalos felhívás kárba veszett, s a kir. főügyész új bizonyosan nagyon sajnálja, hogy a „Zombori Főújló” józsi tréfin nem mulathat. — Meglesz azonban a kárpótlás a két-éven át elmaradt tréfről. Dalárdaunk elhatározta, hogy az idén kiadja a „Zombori Főújló” 3-ik számát, már csak azért is, nehogy a szegény nyomtató a kir. főügyész úrnál abba a gyánúba essék, hogy elitkója nyomtatványait. Fel is kéri a dalárda a helybéli és vidéki tollforgatókat, hogy apró mokás kikéssékekkel gyarapítsanak a kis újságot tartalmát. A lap irányu parodisztikus és célja egyes vidéki laposokak nagyképszerűsödést nevétségessé tenni. Ilyen irányú cikkeken kívül a zene-világhoz tett adománkok helyi vonatkozású ártatlan tréfréknak és apró esztanós verseknek is helyet ad. A dolgozatok a dalárda-ink és hó 26-ig küldendők be.

* **Mint értesültünk** a zombori „Népkör” folyó évi február hó 17-én délelőtt 10 órakor tartja meg saját helyiségében tisztújító közgyűlést. Kiváncsian várjuk, hogy kit választanak ez uttal elnökké, mivel a „Népkör”-nek jelenlegi érdemes elnöke, Jakobcsik Mihály úr már múlt évben is alig volt rábírható, hogy és tisztségét, a melyet hivál szaktelennel és buzgó odaadással már több év óta közeleggedésre tölt be — tovább is visseje.

* **A megzavart gyász.** Zentán Boromiza János polgármester felhívta Appel Ede plébánost, hogy a temetés napján szemécsit mondjon. A plébános ezt megtagadta, mire a polgármester a bíboros érsekek fordult íráválttal, melyben utasították kérte a plébánost a gyászisteniztetel megtartására. Február 9-én meg is tartották a gyászisteniztetel, melyen megjelent a tisztviselői kar, minden egyetemes testülettel s a templom zsufozásig megtelt gyászoló közönséggel.

* **A bezdáni olvasókör** e hó 11-én tartott választmányi ülése Tavasy Lajos takarékpénztári igazgató és olvasókori elnök indítványára egyhangulag hozott határozatával abban állapodott meg, hogy táncvizgalmat, melyet évenként rendezni szokott, az országos gyász miatt az ideai farsangban nem tartja meg.

* **Eljegyzés.** Fuchs Ignác szabadkai kereskedő eljegyezte Körpl Berta kisasszonyt.

* **Közlekedés Gombosnál.** Gombosnál a hosszabb idő óta szünetelő gözmozgókelekedés kedden megnyílt, — egyelőre azonban csak nappal közlekedik.

* **Megerősítés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Bartus Elek almasi állami elemi iskolai reudes tanítót állásában végleg megerősítette.

* **Az ideli sorozás.** A honvédelmi miniszter értesítette a hatóságokat, hogy az 1889-iki sorozás az uj véderőtvény szerinti eljötendő meg. Mivel azonban ehhez még az uj törvény alkotmányoszeri szankcionálása is szükséges, az előmunkálatok a fennálló törvény értelmében viendők keresztül és egyelőre az uj törvény határozatai alapján csak előmunkálatok fogantatásandók, melyeket a politikai hatóságok maguk teljesíthetnek, hogy az uj törvény létrejöttéhez és fogantatásához szükséges időt lehetőleg megrövidítsék. Minthogy az uj törvény előreláthatólag nem egyhamar fog létrejönni és rendelkezési, valamint a szükséges végrehajtási intézkedések a hatóságokkal és a lakosságal március elsje előtt algha lesznek közölhetők, egyelőre közhírre tétetik, hogy az ideai sorozás március elsje előtt nem fog megtartani és megkezdése annak idején, külön hirdetményben fog közöztetni.

* **A bajmóki bált** — mint levelezünk írja — folyó hó 9-én tartották meg Lichtnecker Antal vendéglőjének nagyterében. Daedra a nagy havazásnak s zord időnek, az intelligencia teljes számmal volt képviselve. A bál kiválóan kiviradug tartott, végződven jó kedvel és eszárdással. A hölgykoru a következő bimbókból s rózsákból állott: Lichtnecker Ida k. a. Pulehner Irma k. a. Vrably Mariska k. a. Tóth Juleza k. a. és Simkó Irma k. a. Almásról; továbbá ott voltak Kepp Fáni k. a. Völgyi Nina k. a. Szabadkáról, Bogdánovits Mariska, Kaics Boreca k. a. Wolf Maris k. a. Hajnal Kata k. a. stb. Budánovits Arpadné, Alföldy Gézáné, Grauer Györgyné, Szűcs Mihályné, Veréb Antalné s még számosan. A négyest vagy 30 pár táncolta.

* **Mulatság.** A torszai ifjúság kedden este a kaszinó helyiségében igen sikerült táncvizgalmat tartott.

* **Egy válópör.** S. ur nagyon sajnálta a méltó ember. Egy évvel ezelőt nevéve tette szép szöke szivevalóságát és hónapokon keresztül úgy élték, oly holdogok voltak, mint egy gerlepar. Pár héttel ezelőt az asszonyka tolvajoktól kezdett félni, így, hogy ha a férje legjobban aludt, felkötötte és addig sirt, könyörgött, míg az föl nem kelt és az ágy alá nem nézett, hogy nincs-e ott tolvaj elrojtőző? A férj ezt huzamosab ideig elviselte, végre azonban az örökös föltekés és ágyalás-nézés előbb helyre pórtavarrta, majd arra kényszerítette, hogy a válópört megindítsa. Midőn a bíró előtt álltak, az asszony azt mondta, hogy a férjét nagyon szereti, a férj pedig, hogy neje a világ legjobb asszonya, de a tolvajoktól való örökös félelmével elkezesíti és éjjeli nyugalmát is megzavarja. Midőn a bíró mindkét félt kihallgatta, nagyszerű gondolata támadt. Azt tanácsolta S. urnak, hogy menjen haza és vigyassa le az ágyak lábait; ha a neje látni fogja, hogy így nincs alatta hely, a hová a tolvajok bujhatnának, talan kigyógyul a félelméből. Így is történt: az ágyak lábainak levágása használt, mert ismét nyugalom és boldogság vonult be a fiatal pár szívébe. S. ur visszavonta válópörtét.

* **Elítélt kuruzsöl.** Takács Nagy Roza szabadkai asszony már több ízben volt a törvényszék előtt oly büntények miatt, a melyek két emberéletet tesznek közezkára, hogy egynek a becsületét megmentsék. Az éreny utjóról letér nőnek titkos szeroket adott, amelyek segítségével megszabadultak szerelmük születendő zálogától.

A gonoszlelkű asszonyhoz a tanuk vallomása szerint ur asszonyok is jártak. Takács Nagy Róza annyira elbizta magát ennek következtében, hogy azzal díszkedett, hogy neki szobában van az egész vármegye. A szabadkai törvényszék egy ízben kisebb pénz-bírságra ítélte közegészségügyi kihágás miatt; ezt az ítéletet azonban a királyi tábla két évi börtönrre emelte fel. Még jogerőssé sem vált az ítélet és Takács Nagy Róza ellen máris újabb hasonló vádat emeltek. Ezúttal T. G. nagyváradai szállodai pénztárosnő volt a bántásra. A törvényszék Takács Nagy Rózát 1 évi börtönrre, L. G.-t pedig 6 havi börtönrre ítélte. Felelőbevitel folytán ma a kir. tábla Szöll Farkas előadó véleménye alapján helyhenhagyta a törvényszék ítéletét.

* **Nők egyesülte.** Hasznos egyesület van alakulóban a fővárosban, iparúzó nők számára. Az egyesület magába foglalná az összes nő-iparosokat: fehérmű kézi- s gépvarrással, hímzéssel, divatárkkészítéssel, nő szabósággal, derékvarással, gombkötő munkával, kalap- és cipőkészítéssel, varró- és tűzőmunkával, virágcsinálással, keztüő-varrással stb. foglalkozókat. Az egyesületbe lépők 1 ft beiratási díjat fizethetnének s havonként 60 kr. tagsági díjat. Szorgalmas az egyesület célja és a tagoknak kijár betegség esetén orvosi és orvosság s 50 kr. napidíj, 40 ft temetősi jutalék, kihazasítási díj s egész évk át állás-közvetítés. E hó 10-én d. u. fel 3-kor az iparos kör (Perenczkek bazára) I. emeleti termében tartják az alakuló gyűlést.

Irodalom.

— **Magyar népzene.** E címen Klökner és Hots, budapesti zeneművészek egy zenészi szaklapot indítottak meg. Felelős szerkesztője Csengery Gyula. A „magyar népzene” kiadóhivatalt felkéri a népzenekekor vezetőit lakeimik beklődéséről, hogy nekik az első számot ingyen megküldhessék. Az első szám Ivanovici keringőjét. „De Riviere” partitúráját hozza.

CSARNOK.

Camilla.

Beszély.

Erdély egyik kies völgyében a Szamos mellett büszkélkedett egy várkastély égbe nyúló tornyaival, melynek birtokosa Szamosfalvy Albert, egy ösrégi nemes család sarjadéka, ki születésére igen büszke volt s ez szolgáltatót okot leánya — a különben szelíd Camilla és a közte előfordult versengésnek. Camilla feltűnően csúszos szépsége s gazdsága miatt sok fiatal embert tudott rabjává tenni, kik versenyeztek keze s szíve elnyeréséért és életök készek voltak odaadni egy mosolyáért, egy szempillantásért.

Daczára ennek Camilla nem volt fenhéjzós s nem igyekezett a feleje nyújtott gyönyörökét élvezni, hanem inkább felkereste a magányt; hol órákig elmerengett s könnyei drága gyöngyként hullottak lilom arcára. Olyan volt mint a szabadságotól megszokott kalitkába zárt madár, mely megszokja börtönét, vigan s szomorún fűtlyöl, és elégedett magányával. Camilla szintén nem örlntkezett a külvilággal, nem óhajította a zajos mulatságokat, egyedül magának s szerelmének élt. Apja ki rajongó szeretettel csügött rajta, kérdezte, hogy miért oly halványan s levert, miért nem keresi fel a társaságokat, — hol szomorú kedélye némileg felindulna; de Camilla oly égyesen tudta palástolni fájdalmát, hogy Szamosfalvy fiatal leányoknál szokásékk előforduló szeszélynek gondolta kedveltségét, — nem is gyanyitva, hogy leánya a legnagyobb lelki küzdelmekkel tusakodik s végső erejét megfeszíti, — nehogy belső izgatottságát elárulja.

Camilla régen szerette a szomszéd földbirtokost Bellay Lajost, kinek becsületes jellemén kívül sem fényes származása, — sem gond nélküli anyagi helyzete nem volt; mert ifjabb testvére csak az élveket hajhászva elparazolt mindent, kevés birtokot hagyva bátyjának. Ez gátolta Camillát atyjának Lajos iránt érzett fenkölt s szűzies szerelméről említést tenni, mivel viszhangra ugy sem talált volna.

Szamosfalvy, ki már a sir szelén állott, szerette volna leányát biztos részpartba evezni látni s midőn Camilla megtudta szándékát, kétségbeesésben bevallotta érelmét; de azért kényszerítve lévén kezét Zakvy ügyvédnek nyújtani, ki iránt nem érzett rokonszenvnél egyebet, mert hisz — szivét Lajos bírta.

Camilla szerette kedvesét szive összes érelmével, a szerelem legszenvedélyesebb s legisztább hevével s bár szíve e seb alatt vérzett, és tudta, hogy szerelme nem fogja megaplatítani megérdemelt boldogságát; mégis azon reménynek adott kifejezést, hogy talán atyja könnyeinek láttára meglágyul, s állal határozatától.

De keservesen csalódott!

A reménynek utolsó sugara is elenyészett, mint nap feljöttével a sötét éj, hogy feltárja további léteinek kiüreltségét s pusztaságát, Camilla mindent megsemmisülni látva az öngyilkosságra gondolt, de mielőtt Istenhozzádott mondott volna e földi életnek, — magához hivatva Lajost, hogy elbuesüzzék tőle, kit jobban szeretett életénél s kiért kész lenne magát föloldozni.

Szép augusztusi este volt. Néma csend borult a vidékre és ez ünnepélyes csendet csak néha-néha szakította meg a csalógná méla bús dala, a pástornak messziről elhalló furulyája, melybe boldogtalan szerelmét öntötte.

Az eget néhol felhőfoszlány tette tarkává s a hold terjedelmes alakjával utat tört magának azon keresztül, szelidén tekintett le a néma tájra, mint a szerető anya olvasó gyermekére, ki fölött örködi. Nyájas fényével s arany sugaraival elárasztotta a vidéket, s a csillagok milliárdja csak kiemelte a téli holdnak pompáját, fényességét és igyekeztek egy a másikat tulhaladni káprázatos ragyogásukban. A lágyan lengedező zephir hús fuvalma szeljei terjeszté a virágok illatát s balszamos szaggal tölté be a léget. Camilla felhasználva az úde estét, sietve távozott a rózsás kertbe felkeresve ott egy árnyas lugast, — lázas kéjjel várta, midőn kedvese karjain pihenhet, hallgatja annak szíve dobogását s ajka szerelmi mámorban ömledezhetik.

Leült egy széles kőpadra, gyönyörködött a természet bájaiban s elragadtatva szemlélte a Szamos lassan hömpölygő hullámainak ide-oda csapkodását. Merengésben semmi nem zavarta, a természet is tisztelte fájdalmát, csak a szellő himbálta holló fűrtjeit,

melyek bánatos homlokát Árnyékkölték be s arezának fájdalmát egész valójában visszatükröztették.

„Camillám” e szóra mint varázs útrese felszóltak és gyors ugrással veté magát Lajos keblére s ajkuk egy forró csókban egyesült mintegy elszédítő a kellemes lég illatától, sokáig tarták egymást átölelve s az ifjú hosszan nézte az anygali lényt, s gyönyörrel pihentelt rajta tüzes szemet. Magával vonta őt vissza a padra s kezét esókkal halmazva el, — önkéntelen szerelmi vallomásban tört ki, s a leánya meghallva lágyan csengő hangját — föltekintett, mintha mély álomba lett volna szenderülve.

„Azért hívtalak, hogy buesüt mondjak neked örökre; töré meg a csendes Camilla.

„Oh ne beszélj az elválásról! te enyém vagy s nem szakít el tőlem csak halál, hova én is követlek”: felelé Lajos.

„Neked élned kell s boldogítani egy méltóbb lényt; mert én nem vagyok rá érdemes. Miattam szenvedés s őrület ki a fájdalom poharát fenékig, ha engem te nem látsz, te a büt csak novéről ismered s nem kellene érezned is. Engem a sors áldozatnak választott ki s kegyetlen szeszélye mind végig üldözni fog; miért légy te is elváthatlan kísérőm ez utakon? Ah felelj, felelj el.”

Az ifjú remegő kézzel vonta magához s várta míg Camilla izgatottsága lecsillapult, végre megszólalt s meghatott hangon mondá:

Mindent kíván, csak feledést nem. Tudom, hogy szerelmem reménytelen; mert e földön nem egyesülhetünk, mivel atyád inkább föloldozza gyermekének boldogságát, csakhogy bülsága esorált ne szenvedjen, — de én megelégszem ezzel is, mert bülske vagyok egy nemes lélek szerelmével bírhatni, s fájdalommal fölér a boldogsággal, mert azért szenvedek; kit végtelenül szeretek.

Camilla beszélni akart, de szavát visszafojtotta a zokogás s Lajos előtt; ki nem tudta, hogy többé nem látja őt az életbe; — gyanúsnaqk tünt fel Camillának ezen nagymérvű hevessége, de nem akarta kérdésekkel ostromolni.

A nő, ki kényszerítve van kezét nyújtani, szíve ellenére, annak helyzete hasonló a terebélyes fák aljában diszó növényhez, mely ugyan élvezi a nap jótékony sugarait; de csak a fák tömött galaján keresztül, s a nő is, ha szerelemre gyulad egy ifjú iránt, nem élvezheti annak gyümölcsét — csak titokban, — hová zsanok férje tekintete el nem jut. Ily helyzet várt Camillára is.

A lombok ágai susogva borulának egymásra, nehogy megzavarják két szerető szívének utolsó találkozását.

Camilla kibontakozott Lajos karjaiból s buesüt intve neki még egyszer, eltűnt a fák sűrűjében, magára hagyva az ifjút, ki álomnak vette a történeteket s tántorogva távozott a kertből, hol még néhány percel az együttlét örít érezte. Camilla szobájába érve fájdalomtól megtört szívevel esett le a pamlagra, s midőn felésmézt — szemében két drága könnyecpp ragyogott, és hozzá lépre íróasztalához, — tollat, papírost vett ki s következőket írta: „Szeretett Atyám!

Midőn e sorokat olvassa, én nem tartozom az élok sorába. Balsorsom kényszerít megválni e ridég életől, mely bánattal van telve. Hiába igyekeztem feledni: képe éjjel nappal előttem lohegett s minél inkább távol tartották tőlem, annál lángolóbban szerettem. Ő képezte boldogságomat! A virág is lekonyítja fejét, ha az eső áditó csepje fel nem frisíti; énnekem is ényészni kellett, mert ki életnek örít edessé tette, — száműzöttet: örökre! Pályafutásom rövid volt, de szenvedésim! Jó lesz megpihennem a sir sötét ölben, hol nem faj semmi, hol megszűn küzdelmem és helyette a háborítatlan nyugalom lesz osztályrészem. Isten vele! oda fenn ismét látjuk egymást.”

Camilla.

Midőn levelet befejezte, oly nyugodt volt s fényes, arca annyira átszellemült, hogy túlvilági lénynek lehetett mondaní, ki eljött az emberiséget megszabadítani kinjaitól.

A sokat hányatott hajós igyekszik csüggedő s lankadó erejét fentartani, ha a sors útjába hoz egy szigetet mely feléje mosolygva int, hogy ott fíradalmait kinyugdóhassa. Camilla is megnyugodott, azon kálmbólsséggel, hogy a hajós tovább folytatja útját míg Camilla megszűnt élte sajkáját kormányozni.

Boldog rézért járt át valóját s örömmel gondolt a halálra; mert csak néhány pillanat s szíve nem dobog elköltözik e világból, mely rá nézve szenvedés s örökös fájdalom volt.

Még egyszer végig futotta a sorokat, koble lázasan hullámozott mint a tenger, — s az ablakszárnyát feltárva — Lajos nevének ajkán, — bele vetette magát a Szamosba.

Másnap a halászok fogták kiholt tetemet, s a kastély egyik nagytermében állították fel a ravatalt . . .

Szamosfalvyra oly hatással volt szeretett gyermekét a rava-

talán mennyasszonyi koszorú helyett mítus koszorúval látni fején, hogy egy hangos sikolyal összerokádt. Szíve megszakadt . . .

Mindketlen a harangnak zugása s a résztvevők nagy száma által kísértettek a családi sírboltba, hova örök nyugalomra helyezték.

Mindenki szabad folyást engedett a könnyéporának, mert a nép Camillában a szegények jöltevőjét veszítette el. Nagylelkűségét csak titokban gyakorolta s hol pénzzel nem tudott a nyomorultak sorsán segíteni, ott szóval igyekezett azokat vigasztalni, mely gyógyító írként hatott a szegények sebére.

Lajos Camilla halála után bujdosott mint egy száműzött, míg rövid idő múlva rajta is megkönyörült a halál jóbékony anygala. Így boszulta meg magát az atyai nagyravagyás!

Bereghy Helena.

Pattantyúk.

Vezeté: SIRIUS.

Hittani órák kérdezi a katakéta az egyik kis iskolásfútól: „Iam megtudnád-e mondani, hogy kik írták a bibliát? — A kik írni tudtak — volt a rövid válasz.

Serényen munkálkodik tavaszkor a szántóföldön az egyik koma. Arra jön a másik és így szól: — Hogy van a világ, komám uram! — Eső kéne bizony koma uram, akkor minden kibujnék a földből.

Jobb hat így édes komám, mert akkor a feleségem is kibujnaék a földből.

Vizsgálat alkalmával produkálni akarta magát a tanító a tanfelügyelő előtt, hogy meunyre haladtak növendékei a természetrajzból.

Felhívja tehát az egyik nebulót és a következő kérdést intézi hozzá.

— Megtudnád-e nekem mondani — kis fiam, — hogy hol van az orrszaru bógár szarva?

A gyermek, ki megijedvén a tanfelügyelőtől, csak ótlóhatott.

A tanfelügyelő bátorítván a fűt, mondá: gondolkozzál csak egy kissé gyermekem.

Ezalatt a tanító a tanfelügyelő háta mögé jutván, egyre a homlokára mutatott az újjával.

A fu erre figyelmes lön, s midőn a tanfelügyelő ismételve kérde, hogy: no, kis fiam, még sem jutott eszedbe? — egész határozottan felelé, hogy igen!

— Igen! — tehát hol van az orrszaru bógár szarva? — Ott van kérem, a tanító úr homlokán.

Bemegy a cigány egy borbély ofíciájába beretvátközni. — A fodrászban leülteti őt egy karosszékre, mialatt ő maga keményen veri a szappanhabot.

A borbélyegény kikeresi a legelőtlenebb beretvát és neki áll a cigánynak.

A cigány majd hogy nem bögönek nézi a csillagokat, a nagy kintöl. Szemei tüzes karikákat bánytak.

Végre nem állhatja tovább ki a nyüzést és a légényhez fordulva így szól:

— Ugyan kirem sipen, talán ácsél esz a „miesoda”?

— Persze hogy aczel, — válaszolá a légény — még pedig damaskusi.

— Azért is sikrázsik úgy tulle a sémom.

Felelős szerkesztő és lapulajdonos: **Dr. MOLNÁR GYULA.**
Kiadó: **OBLÁT KÁROLY.**

HIRDETÉSEK.

Fajkutyák, baromfiak és mindenféle madarak, kanárimadarak (a Harzból), papagájok kínai fülemilék, díszénkesek: tyúkok, kaesák, ludak fácskák tojásai nálam kaphatók.

Az elevezen történendő megérkezésért jótállok.

Veszek és kicsérlek mindenféle vadat és madarat. 3—5

MEISENZAH, PÉCSETT.

Megnyitás.

Van szerencsém a n. érd. közönségnek beesés tudomására hozni, hogy 1889-ik évi február hó 9-én (szombaton)

az apatini utcában a „fehér hajóhoz” címzett ujonnan épült

vendéglőadómat
ünnepélyesen megnyitottam.

Jó ételek és italokról, valamint pontos szolgálatról gondoskodom.

A t. cz közönségnek 8 esinosan butorozott szoba áll rendelkezésre.

Számos látogatásért esd

kiváló tisztelettel

Hanzman Ignác,
vendéglős.

Árverési hirdményi kivonat.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Auer Dávid és fia budapesti cég végrehajtónak Lövinger Zsigmond szabadkai lakos végrehajtást szenvedő elleni 160 frt 81 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíró) területén lévő Keryaján fekvő a keryai 888 szíjtkben A I. alatt foglalt (189.190) hr. 93 ösz. ház és 526 []-ól beltelekből Lövinger Zsigmondot illető jutalékára az árverés 918 frt ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi február hó 19-ik napján, délelőtt 9 órakor Keryaja község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1888. évi szeptember hó 30. napján.
A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Rates Lyubomir,
kir. trvszéki bíró.

Csak néhány napig
kaphatók
valódi
harzi kanári-
madarak
a „**Vadászkürt**“
szállodában.

Alapított 1874.
Mauthner Ödön
magkereskedése
József főherceg O. es. és k. fensége udvari szállítója
Budapest, koronaherzeg-utca 18. sz.
A n. é. gazda- és kertészközség figyelmébe ajánlja
mindennemű
here-, fű-, takarmányrépa-, konyhakerti-,
virág- és erdei magvakkal dúsan ellátott raktárát.
A cég mindama kiállításokon, melyeken részt
vett, mindig az első díjjal lett kitüntetve.
A cég főárjegyzéke, mely 164 oldalra terjed és a magarjegyzékek közt a legnagyobb és leg-
részletesebb, kívánatra ingyen és bérmentve
küldetik meg.
2-16
Február 1-től május 1-ig az üzleti helyiségek reggeli
7 óratól éjféltől 2 óráig nyitvák és így minden
rendelés még beérkezte napján vetnek elintézés alá.

Üzlet-megnyitás.
Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy helyben fűtveza 160 sz. a. Frey úr (ezelőtt Sztanimirovits úr) házában „a műtakáeshoz“ címzett 2-3
Butter-Walter Antal
törvényszéki bejegyzett cég alatt.
vászón- és fehérnemű-különlegesség-üzletet nyitottam.
Áruim a legelső forrásokból szerezném be; s pedig: Rumburgi-, irlandi-, hollandi-, creas-, ágylepedő-, pamut- és szövött-vásznak; továbbá chiffon- és ágy-gradl, nanking- és inlett toll-töltesnek; piquet- és Schnirlbarket, piquet-terítők, vászon-zsebkendők (fehér és színes), kanavász okszfort és szefir, színes és ingekre való kartonok, függöny-szövetek fehér és színes, bútor-szöve-, tek, szőnyegek, paplanok, ágyterítők és mind a kihazastáshoz szükséges árúkat.
Sok évi, az első háznál szerzett tapasztalataim folytán, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. vevőimet a legjobb, szolid és jó árúkkal, mérsékelt árak mellett kiszolgáltathatni.
Midőn még becses bizalmát s pártfogását kérem, maradtam kiváló tisztelettel
Butter-Walter Antal.

Tíz forint
napi mellékkeset
tíke és kocsikötés (trikó) nélkül sorjegyek részletezés mellett óvadék által az 1888. XXXI. törvényszék örökösében. Ajánlatok elfogad a f. v. váltóüzlet társaság **Adler és társa,** 5-6 Budapesten.

Alkalmi bevásárlás.
Mint a legnagyobb pok-rócz- és lótarló-gyár képviselője, azon helyzetben vagyok, hogy lótarlókat a legkülönfélébb szöggyöl 130 krajval drbját; ugyanaz 130 cm. széles, 190 cm. hosszú drbját 175 krajval adhatok el. Sároszörű takarót pedig 275 drbjá, Hittótakarót 350 drbjá, Urasít takarót 4 ft drbjá. Burret-selyem-takaró a legjobb színekkel, mint vörösek, zöld és sarga színekkel drja 350. Utánvet vagy a pénz előleges beküldése mellett kapható. 8-50
Export Etablissement Weiss
Wien, I., Sellergasse 7.

Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalal az kintetett sósborszesz készítményem — kelendősegenl fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyzimet módosítom s arra keq nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl; bejegyezve azt egyezményesen véglegként a budapesti iparkamaránál.
E sósborszesz
gyors enyhítést eszközöl: esúzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szem gyengeség, benuások, zsongorok, stb. ellen; de különösen a bedörzsoléskendőgyűró-zyogymódnál (massage) igen jó hatásnak bizonyult. Feltisztító szerül igen ajánlató, amennyiben a fogak fehérséget, a foghúst erősíteti és a szájat tisztja, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlató e szor fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak megszüntetésére.
Ára egy nagy üveggel 1 frt, egy kisebb üveggel 50 kr.
Brázy Kálmán,
BUDAPESTEN, IV. kerület, Muzeum-körút 23. szám.
Kapható Zomborban: Falcione G., Engel Adólf, Weidinger S. és Zs., Nikolis István, Strilich Zsigmond, Heindlhofer Robert, Czvetkovits Koszta, Gallé Emil, Saly Antal, Lugumerszki Pl., Gergurov Szredoje, Milutinovits Csedomily urakkal.
3-12

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPEST.
GYÁR és IGAZGATÓSÁG: VI. külső váciút 1696.99 VÁROSI IRODA és RAKTÁR: VI. váci körút 57.
Gőz- és járgányeszlő készülétek.
SCHLICK-féle szab.
két- és háromvasu ekék.
SCHLICK-féle szab.
„Haladás” sorvető-gépek.
Szórvavető gépek.
Schlick-féle szab. Rayol-ekék, Schlick- és Vidats-féle eredeti egyvasu ekék és talajművelő-eszközök boronák és rögtörő hengerek, szeckavágók, répavágók, répazúzó, tengeri morzsolók, esöves tengeri darálók, gabonatisztító rosták, őrlőmalmok stb.
Az összes ekék tartalékreszei készletben tartanak. — Előnyös fizetési feltételek. — Legolesőbb árak.
Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.
Jegyzet. Van szerencsém közölni t. cz. hazatartatni becses tudomására hozni, hogy noha a VI. váci-körút 57. sz. a. lévő irodánk legnagyobb részét a külső váciúton lévő garázdáké bevezették át, mindazonáltal az eddigi iroda helyiségünkben t. üzletünkünk kényoim érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint a legújraott optikai eszközök és gazdasági gépekkel raktárt létesítettünk. — Kiváló tiszteltetés.
A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság igazgatósága.
1-18 Képviselet Zomborban: **Rombai Dezső** úrnál.

Az első osztrák
ajtó-, ablak- és padlógyár
szövetkezet
Bécs, IV. Heumühlgasse Nr. 13. Alapítva 1817-ben
Markert M. vezetése alatt
ajánlja nagy áruraktárát, kész ajtókból és felszerelt ablakokból, valamint amerikai tölgyfa parquet burkolataiból. — A gyárnak nagy mennyiségű száraz fa-anyag és jelentékeny árúkészlet állván rendelkezésére, mindennemű szükségletnek a legrövidebb idő alatt megfelelhét.
Ugyanott elvállaltatnak portálék kijavításra, valamint berendezések kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. részére, — nemkülönbön mindenféle nagyságu pakkoló ládák és mindennemű gépileg előállítandó famunkák készítettnek adott minta vagy rajz szerint.
Farugós madráczok darabja 6 frt.
Oblát Károly könyvnyomdájából, Zomborban.